



לימוד פרק ט"ז ממסכת יבמות מוקדש ע"י משפחת הלמן

לע"נ: מרת רבקה בת ר' אליהו ז"ל

הח"ר אברהם בן ר' מאיר הלוי ז"ל, מרת האלע בת הח"ר משה הלוי ז"ל

DAF 121 IS DEDICATED L'ZECHER NISHMAS

חיים מתתיהו בן אהרון מאיר

יבמות דף ק"כא

1. The משנה writes that a person was eased into the water, and when they tried to pull him up, only a leg came up. How do we know that this leg belongs to the person who went into the water?
2. Further to the above, if the leg was severed above the knee, his wife can remarry because he is a טריפה. Are we assuming that he died right a way, or does she have to wait because a טריפה doesn't live more than 12 months?
3. The גמרא says that שמואל said about רב the פסוק of "לא יאונה לצדיק כל און", because he was saved from being שילא רב מנדה. How about what happened to רב שילא, who ruled incorrectly? Wasn't he a צדיק as well?
4. Further to the last question, since the מים שאין להם סוף of דין is only לכתחילה, why would they put רב שילא in חרם?



5. The גמרא tells of 2 stories whereby תנאים were saved from a shipwreck. In both cases it says that they were found "בא וישב ודן לפני בהלכה" why is that relevant to the story?
6. When it says 'כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת וכו' how is that related to the story, which was clearly a נס that saved both תנאים?
7. The גמרא says that if someone fell into עליו מעידין עליו גוב אריות אין מעידין עליו. Why does it change from the way the משנה writes regarding water "אשתו אסורה"? It should say the same here?

לע"נ אבי מורי הרב יעקב בן ר' קיים משה יצחק ז"ל
לע"נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ"ל